

РЕШЕНИЕ

№ 4140

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3780** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба на Кмета на Столична Община срещу Решение № 951 от 18.03.2022г. по а.н.д. № 202111110208822 по описа на Софийски районен съд за 2021г., с което е отменено негово наказателно постановление № СО-33-К-21-04-115 от 19.05.2021г., с което за нарушение на чл.209а ал.1 и на основание чл. 209а от Закона за здравето/ЗЗдр./ на К. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв.

Твърди се неправилност на съдебният акт и в частност – извода на съда, че в оспореното наказателно постановление/НП/ липсва конкретизация на нарушената разпоредба и описание са самото нарушение в степен, даваща възможност на жалбоподателката да упражни правото си на защита. Паралелно с това се твърди, че дори в АУАН да са налице някои пропуски, то същите са санирани с процесното НП, с каквато възможност административно-наказващия орган/АНО/ разполага по силата на чл.53 ал.2 от ЗАНН.Иска се отмяната на съдебния акт и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - К. К., [ЕГН], не изразява становище по постъпилата жалба и не се представлява в проведеното по делото открито съдебно заседание.

Представителят на прокуратурата – прокурор Ю. от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

С първоинстанционният съдебен акт и за да отмени оспорваното № СО-33-К-21-04-115 от 19.05.2021г. на Кмета на СО, СРС е приел, че:

При издаване процесното НП са спазени сроковете за издаване на АУАН съгласно чл.34 ал.1 ЗАНН, като актът е бил представен за запознаване и подписване на нарушителя,съставен е в присъствието на нарушителя и свидетел при установяване на нарушението съобразно чл. 40 и чл.43 ал.1 ЗАНН, а в 6-месечния срок по чл.34 ал.3 ЗАНН е издадено и НП.

Съдът е приел още, че са спазени изискванията на чл.42 ал.1 т.1 и чл.57 ал.1 т.1 ЗАНН, като от доказателствата по делото се установява безспорно, че жалбоподателят на 18.03.2021г. около 10.50ч. изпълнявайки служебните си задължения като продавач-консултант в магазин в гпр. С., МОЛ „С. Център“, [улица] не е носил поставена защитна маска на лицето си. Съдът е приел, че към този момент Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. е била действаща и жалбоподателят е бил длъжен да спазва установените с т.І, 7 от Заповедта, противоепидемични мерки.

Въпреки това, съдът е констатирал, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на НП и ограничаващи правото на защита на жалбоподателя. И в частност – в АУАН липсва пълно и ясно описание на нарушението, с посочване всички съставомерни признаци, така, че нарушителят да може да възприеме всички фактически и правни рамки на обвинението и адекватно да организира защитата си. Така в АУАН не е посочена Заповедта на министъра на здравеопазването, чието нарушение е допуснато от жалбоподателя,което води до опорочаване на акта и съставянето му в противоречие с нормата на чл.42 ал.1 т.4 ЗАНН. Посочването на конкретната Заповед е необходимо,доколкото нормата на чл.209а ал.1 ЗЗдр. препраща именно към нея. В тази връзка СРС е приел, че в АУАН следва освен конкретната противоепидемична мярка да се посочи още какъв е териториалният и обхват и приложение, за какъв срок е въведена предвид временният и характер, както и изобщо да се посочат данни от обхвата на чл.63 ал.1 и чл.63 ал.4 ЗЗдр.

Административен съд София – град Х. касационен състав, като взе предвид така постановеният съдебен акт, твърденията на страните и с оглед предмета на служебна проверка, съобразно чл.218 от АПК, излага следното:

По силата на чл. 2 ал.1 от ЗАНН, деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ.

От своя страна, текста на чл. 209а ал.1 от Закона за здравето предвижда, че който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4, 7, 10 или 11 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лв.

Безспорно процесният АУАН съдържа позоваване на чл.209а ал.1 от ЗЗдр., като от съдържанието на същият обаче, не следва коя противоепидемична мярка е нарушила К. К..

Съгласно текста на чл.53 ал.2 от ЗАНН, в действащата към датата на съставяне на АУАН и издаване процесното НП редакция наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението,самоличността на нарушителя и неговата вина. Така с

процесното НП вече е посочено, че К. К. виновно е нарушила I, 7 от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на министъра на здравеопазването.

Видно от текста на цитираната заповед в установеният от АНО раздел и точка, следва, че всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални

центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са

длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.

От своя страна текста на приложение № 3 към Заповедта съдържа инструкции за правилно поставяне на маската в 8 подточки.

Тази конструкция налага еднозначно извода, че както липсата на маска изобщо, така и наличието на защитна маска, която обаче не се използва съобразно инструкцията представляват нарушения.

Така, макар непосочването на процесната Заповед да е порок, който ЗАНН допуска да бъде саниран във фазата на оспорване на АУАН и при издаване на НП от страна на АНО, то към настоящият момент остава напълно неясно какво точно е нарушението от страна на К. К.. Дали същото се изразява в липса на маска изобщо или същото се изразява в поставена маска, несъобразно инструкциите по приложение № 3.

Видно от показанията на свидетелят С., дадени в проведено съдебно заседание по нахд № 8822/2021г. на СРС от 11 октомври 2021г., то К. К. изобщо не е носило предпазна маска. Видно от процесният АУАН обаче – „няма поставена защитна маска за лице, покриваща носа и устата“, а видно от издаденото НП – „няма поставена защитна маска покриваща изцяло носа и устата-от основата на носа до брадичката“. Този акцент поставен от актосъставителят и впоследствие от АНО – при това с конкретика - „от основата на носа до брадичката“ налагат извода, че нарушението се изразява в неизползване на маската съобразно приложение № 3 към I, 7 от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. Не това обаче са показанията на свидетелят в първоинстанционното съдебно производство.

В този смисъл и като отчете, че приложение № 3 към I, 7 от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на министъра на здравеопазването разкрива осем отделни изисквания за поставяне на маска/т.е. отделни хипотези на нарушение/, а видно от процесният АУАН и НП не става ясно дали нарушението се изразява в липса на маска изобщо или в наличието на маска, непоставена в съответствие с изискванията /като посоченото липса не може да се санира чрез свидетелски показания а и те са в противоречие с написаното в АУАН и НП/, настоящият състав приема, че е налице и липса на описание на нарушението от фактическа страна, можещо да изпълни състава на непосочената норма.

В такава хипотеза, АНО не е разполагал с възможността по чл.53 ал.2 ЗАНН, тъй като чрез процесният АУАН не е описан състава на нарушението дори от фактическа страна. Ето в такава именно хипотеза, непосочването и на нарушената нормативна разпоредба налага извода за незаконосъобразност на оспорваният акт;

Поради изложените съображения, районният съд е постановил материално

законосъобразен съдебен акт.

В съответствие с разпоредбата на чл.218 ал.2 от АПК вр. чл. чл.348 ал.1 НПК, настоящата инстанция счита, че при постановяване на първонистанционният съдебен акт и в рамките на проведеното производство не са допуснати нарушения на производствените правила, като оспорваното решение е обосновано и постановено на база събраната доказателствен материал по делото.

Същото е постановено от законен състав, в съответствие с правораздавателната му компетентност и в рамките на спора с който съдът е сезиран, при липса на пороци обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

В този смисъл не са налице отменителните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, поради което оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 951 от 18.03.2022г. по а.н.д. № 202111110208822 по описа на Софийски районен съд за 2021г

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.